

Mijn weekblad

Redacteur Ton Oosterhuis

Deze week werd de wereld opgeschrikt door een paar schandalen. In *Mijn weekblad* daarom een paar verzuchtingen rond deze gebeurtenissen want we moeten natuurlijk wel de actualiteit blijven volgen.

Het schandaal van Angela

Volgens mij is het ongeveer als volgt gegaan. Er heerste een loodzware stilte in de kelders van de geheime dienst waar de jongens en meisjes van de NSA hun werk deden. Urenlang luisteren naar al die zinloze gesprekken. Je zou er horendol van worden. Zwijgend deden ze hun werk.

Plotseling klonk er een triomfkreet.

“Jongens, ik heb hier wat! Dit is Angela!”

“Angela wie?”

“Je weet wel, die blonde stoot van Duitsland. Angela Merkel. Kanselier of zoiets. Ze praat in haar mobieltje.”

“Waar praat ze dan over? En met wie?”

“M'n Duits is niet zo goed. In ieder geval niet zo goed als dat van Poetin. Misschien babbelt ze met hem?”

“Nee, dan zou de groep Rusland hem ook horen. En daar hoor ik geen gejuich. Misschien heeft ze een geliefde.”

“Kom nou, dit is Parijs niet. Ja, vroeger, met die Sarkozy, dat leverde nog wel eens pikante verhalen op. Maar Merkel....?”

“Je kunt nooit weten. Waar heeft ze het over?”

“Ik hoor ‘zwiebeln’. Weet jij wat dat zijn? Een geheim wapen misschien?”

“Welnee joh, dat zijn uien.”

“Ach, nu snap ik het. Ze twittert met haar echtgenoot. Of hij nog een pondje uien wil meenemen uit de supermarkt.”

“Toch goed om te weten. We zullen het opnemen in ons rapport.”

Wat de hoge heren met dat rapport hebben gedaan vermeldt de historie helaas niet.

Het schandaal van Zwarte Piet

De nogal onzinnige discussie over Zwarte Piet vroeg meer ruimte in de kolommen van onze Nederlandse pers dan het nieuws over Syrië en andere brandhaarden. Dat deze verzonnen figuur iets met ons slavernijverleden heeft te maken is aantoonbaar onjuist. Wat was hij dan wel? Eigenlijk was hij oorspronkelijk het symbool van onze foutieve opvoedkundige opvattingen. In de negentiende eeuw maakte men zich nog geen zorgen over de tedere kinderziel. Kindermishandeling was nog dagelijkse praktijk. Stoute kinderen kregen een draai om hun oren en werden bedreigd met de roe of ontvoering in de zak. De suggestie dat je voor de uitvoering van die misstanden slaven in dienst had is niet alleen onzinnig, maar eigenlijk ook nogal beledigend.

Voor racisme is eigenlijk geen plaats, want Zwarte Piet was geen neger, maar een zwart geschminkte blanke met als bekendste voorbeeld de zanger Al Jolson die in de eerste sprekende film optrad.

Er is op oeroude tradities wel vaker iets negatiefs op te merken. Ze zijn meestal doordeesemd van het geloof aan en de vrees voor de duivel. Maar zelfs die connotatie ontbreekt bij het optreden van Zwarte Piet die door een brave onderwijzer werd bedacht in de verlichte negentiende eeuw.

Dat ons volk massaal in opstand is gekomen toen iemand, bekleed met het gezag van de VN, haar mond voorbijpraatte, zegt alles over onze liefde voor wat men dan onze cultuur noemt.